

[Pia Christmas-Møller]

stemt ikke, at dette forslag på nogen måde fremmer beskæftigelsen.

For hvad er det egentlig, SF mener at kunne tilbyde de ledige med dette forslag? Det er jo midlertidige stillinger, som indebærer, at de, der i forvejen har plads på arbejdsmarkedet, fastholder deres sikkerhed i sadlen. De yngste på arbejdsmarkedet vil kunne gå fra midlertidige job til midlertidige job uden at optjene en egentlig anciennitet. Jeg mener, det er at privilegere dem, der i forvejen er på arbejdsmarkedet, og jeg mener ikke, det er sandsynligt, at det vil afhjælpe beskæftigelsesproblematikken nævneværdigt.

Vi har på en lang række andre områder set, hvordan kunstfærdige fordelingsordninger på ingen måde afhjælper det egentlige ledighedsproblem. Og jeg mener, at dette forslag er et skud i tågen. Jeg tror ikke, at den flotte og fine motivation, som man lægger ind i selve forslagens bemærkninger, holder vand, når man ser på, hvad det er, der rent faktisk foreslås.

Når alt det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi er meget positive over for frivilligt aftalte orlovsordninger mellem arbejdsmarkedets to parter. Det mener vi er noget positivt, der vil styrke fleksibiliteten, uddannelsesbestrebelse og meget andet. Mange af de fine hensigter, som SF beskriver i bemærkningerne, vil tilgodeses på den måde. Men dette forslag vil virke som et stift indgreb, som vil være utrolig vanskeligt at håndtere i praksis. Der er ikke på nogen måde lagt nogen begrænsninger ind over for, hvilke lønmodtagergrupper der kan få lov til at få et sabbatår. Hvor længe skal man have været ansat på samme virksomhed? Det tager man ikke stilling til. Jeg synes, det er et dårligt gennemarbejdet forslag, og det vil ikke nå den målsætning, man selv har sat sig fra SF's side. Det eneste, der faktisk er sikkert med dette forslag, er, at det vil koste os en hel masse penge på dagpengekontoen.

Charlotte Antonsen (V):

Det foreliggende forslag bringer tankerne tilbage til tiden omkring 1970'erne, da nulvækst-filosofferne havde vind i sejlene. I og for sig er det meget charmerende, at der fortsat er mennesker, der fastholder denne filosofi. Særlig i disse år, hvor vi for alvor ser, hvad nulvækst har ført til i Østeuropa, er det spændende at opleve, at vi herhjemme har mennesker, der fortsat går ind for nulvækst.

I Østeuropa har det jo netop vist sig, at nulvækst fører til et nedslidt og forurenende produktionsapparat. Det er helt klart en industriproduktion, vi ikke kan være tjent med herhjemme og for den sags skyld heller ikke i Østeuropa.

Konkret indeholder forslaget fra SF en ret for arbejdstagerne til et sabbatår hvert 7. år. Det er som sagt ud fra en overordnet holdning om, at arbejdspladserne skal fordeles, eller sagt på en anden måde, at antallet af arbejdspladser er konstant.

I Venstre tror vi ikke på nulvækstideen. I et markedsøkonomisk samfund kan der skabes yderligere beskæftigelse, hvis virksomhederne kan sælge flere varer. Derfor går Venstres politik da også ud på at forbedre erhvervenes konkurrenceevne, sådan at vi på den måde kan skabe yderligere arbejdspladser til de alt for mange arbejdspløse.

Her kommer vi så ind på et andet problem ved dette forslag. Forslaget er simpelt hen for dyrt – de offentlige udgifter vil stige markant, hvis dette forslag vedtages. Det er, fordi der er lagt op til, at lønmodtageren i sabbatåret er berettiget til fortrinsvis statsfinansierede dagpenge. Når de offentlige udgifter stiger, stiger udgifterne for de produktive erhverv, dermed forringes konkurrenceevnen, og der skabes færre nye arbejdspladser.

Venstre kan ikke ud fra en beskæftigelsespolitisk synsvinkel støtte dette forslag. Forslaget vil simpelt hen betyde, at vi får færre arbejdspladser, og det er imod Venstres ønske.

Venstres holdning kan også udtrykkes på en anden måde. At nogle lønmodtagere ønsker at tage et sabbatår en gang imellem, kan vi naturligvis ikke fra politisk side have noget imod. Problemet med dette forslag fra SF er, at sabbatåret kombineres med, at staten skal betale dagpenge i det pågældende sabbatår. Det er forkert. Det er helt op til den enkelte lønmodtager at undlade at arbejde i ét eller flere år, blot er det klart, at vi ikke skal lade skatteyderne finansiere dette sabbatår.

Hvis SF for alvor ønskede at give lønmodtagerne bedre muligheder for at tage sabbatår, burde SF sammen med regeringspartierne gå ind for at sænke skattetrykket. Herved kunne lønmodtagerne af deres egne penge spare op, og så kunne de efter ønske vælge at tage fri fra job, når de havde behov for og ønske om det.